

Sygn. akt II W 1466/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący - SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

po rozpoznaniu w dniach 1.03.2017 r., 8.03.2017 r.

sprawy z oskarżenia Straży Miejskiej w G.

K. C. – s. M. i J. z d. K., ur. (...)

w P., zam. (...)-(...) G., ul. (...), PESEL (...)

obwinionego o to, że:

w dniu 6 listopada 2015 r. ok. godz. 12:05 w G. przy ul. (...), podczas prowadzonych czynności wyjaśniających stwierdzono, że będąc właścicielem pojazdu marki F. o nr rej. (...), wbrew obowiązкови, nie wskazał osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania w dniu 24 kwietnia 2015 r. o godz. 15:19 w G.

na ul. (...), gdzie zostało popełnione wykroczenie w ruchu drogowym, polegające na przekroczeniu dozwolonej prędkości jazdy o 21 km/h,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 Ustawy z dn. 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.) w związku z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2012 r. poz. 1137 ze zm.)

o r z e k a :

1. Obwinionego **K. C.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie, to jest wykroczenia z art. 96§3 kw z tym ustaleniem, że popełnił je w dniu 12 maja 2015 r. i za to, na mocy tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 zł (trzysta złotych).

2. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty oraz obciąża go kosztami postępowania w wysokości 100 zł (sto złotych).

Sygn. akt II W 1466/16

UZASADNIENIE

Obwiniony **K. C.** jest właścicielem samochodu osobowego marki F. o numerach rejestracyjnych (...) i był karany wcześniej za wykroczenia drogowe.

D o w ó d : wydruk z (...) k. 4, oświadczenie obwinionego k. 72

W dniu 24 kwietnia 2015 r. około godz. 15:19 w G. na ul. (...) kierowca prowadzący ten samochód przekroczył dozwoloną prędkość o 21 km/h. Z uwagi na to, że zdjęcie kierowcy samochodu nie było wyraźne, Straż Miejska w G.

zwróciła się do obwinionego o wskazanie osoby kierującej samochodem. Obwiniony odebrał takie wezwania 4 maja 2015 r., 4 września 2015 r. i 30 października 2015 r. W dniu 12 listopada 2015 r. Straż Miejska w G. podjęła decyzję o odstąpieniu od przesłuchania obwinionego, którą mu doręczono 17 listopada 2015 r.

W dniu 1 grudnia 2015 r. do Urzędu Miejskiego w G. wpłynął wniosek obwinionego o umorzenie postępowania, w którym obwiniony powołują się na uchwałę SN z 30 września 2014 r. (Sygn. akt I K2P 16/14) twierdził, że o popełnieniu wykroczenia z art. 96 § 3 kw można mówić, gdy odmowa wskazania kierowcy nie była związana z realizacją przysługujących stronie praw procesowych (wtedy bowiem wykroczeniem nie jest).

D o w ó d : raport z fotoradaru k. 3, wezwania ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 5-11, odstąpienie od przesłuchania k. 12-13, pismo obwinionego z 25 listopada 2015 r. k. 14-16

Na rozprawie obwiniony nie przyznał się do stawianego zarzutu.

W swoich wyjaśnieniach podtrzymał swoje stanowisko dotyczące obowiązku udzielania informacji na temat danych osobowych kierowcy. Co więcej przyznał się, że to on 24 kwietnia 2015 r. przekroczył prędkość i wykroczenie to uległo przedawnieniu. Swoje stanowisko w sprawie obwiniony wzmocnił także powołując się na orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 12 marca 2014 r. Równocześnie obwiniony przyznał się, że odbierał wezwania ze Straży Miejskiej w G..

D o w ó d : wyjaśnienia obwinionego k. 72 akt

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom obwinionego należy dać wiarę w tej części, w której przyznaje się, że odbierał wezwania od Straży Miejskiej w G., bowiem są logiczne i spójne z zebraniem materiałem dowodowym w postaci zwrotnych potwierdzeń odbioru i wezwań. Sąd nie podzielił natomiast stanowiska obwinionego, co do tego, że nie ponosi on odpowiedzialności za wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Wbrew temu, co twierdzi obwiniony Straż Miejska nie miała żadnych wiadomości świadczących o tym, że obwiniony realizuje swoje prawo do obrony. Zdjęcie kierowcy na stronie 3 akt jest niewyraźne. Trudno rozpoznać twarz kierowcy. W tej sytuacji funkcjonariusze Straży Miejskiej słusznie i w ramach swoich uprawnień zwrócili się do obwinionego o wskazanie imienia i nazwiska kierowcy. Zgodnie z wezwaniem z dnia 27 kwietnia 2015 r. doręczonym 4 maja 2015 r. obwiniony winien to zrobić do 11 maja 2015 r. godz. 24:00. Niewątpliwie obwiniony tego nie zrobił ani do 12 maja 2015 r., ani później.

Zgodnie z przepisem art. 96 § 3 kw karze grzywy podlega, kto wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Na właścicieli i posiadaczy pojazdu taki obowiązek nakłada art. 78 ust. 4 ustawy prawo o ruchu drogowym, co wynika z informacji na wezwaniu. Tym samym obwiniony naruszył wymieniony przepis, bowiem w dniu 12 maja 2015 r. w budynku Straży Miejskiej w G. (lub listownie, faksem itd.) nie wskazał osoby, której powierzył pojazd do kierowania lub używania 24 kwietnia 2015 r. o godz. 15:19 w G. na ul. (...), gdzie samochód ten przekroczył prędkość o 21 km/h. To, że obwiniony prowadził korespondencję ze Strażą Miejską w późniejszym terminie –jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podobnie jak przytoczenie przez obwinionego orzeczenia, które nie znajdują uzasadnienia w niniejszej sprawie. Obwiniony w terminie do 12 maja 2015 r. nie złożył bowiem żadnego oświadczenia w tej sprawie.

Przy wymiarze orzeczonej kary Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające, to że kierowca przekroczył w sposób znaczny dopuszczalną prędkość i to na terenie zabudowanym oraz fakt, że obwiniony był karany za wykroczenia drogowe. W działaniu obwinionego Sąd nie dopatrzył się okoliczności łagodzących.

O kosztach orzeczono po myśli art. 627 k.p.k, uznając, że skoro obwiniony jest w stanie ponieść koszty związane z używaniem samochodu takimi jak ubezpieczenie, naprawy, paliwo – to jest w stanie ponieść koszty sądowe.